

צרפת: יהלומים ואוראניום

אנקומו. שטיפת-המוח הבלתי פוסקת. שהציגה את לוחמי החרות הוותיקים כטרוריסטים צמאידים. התנפצה במסיבת העיתונאים הראשונה שלהם. הם הפגינו כישורים דיפלומטיים מובהקים ועמדה גמישה והומאנית כלפי גורלו של המיעוט הלבן ברודויה.

הצלחותיהם בשדה הקרב ובחזית הדיפלומאטית חיזקו את ביטחונם העצמי. ואיפשרו להם לנקוט עמדות סבירות בוועידה.

לעומתם היה הבישוף אבל מזורוח. ראש ממשלת רודויה, עלוב, נבוך ואפוף-פחדים. בגידתו בבני-עמו לא הביאה לתמיכה המובטחת של הממשלה הבריטית. בעל-בריתו, ראש-הממשלה-לשעבר איאן סמית, נוהג בהיט-טריה, ומאיים ללא-הרף לפוצץ את השיחות. הדיבורים על דמוקרטיה ושילטון הרוב השחור אינם אלא מסוה לאינטרסים הלבנים. סמית ינטוש את הוועידה ויפעיל את צבאו ברגע שימצא זאת לנכון.

איאן סמית נהנה עדיין מתמיכה רחבה של האגף הימני במפלגה השמרנית השלטת בבריטניה. חברי המאגזין קלאב, הסיעה הימנית המקבילה בערך לאנשי התחייה בישראל, עורכים למענו מגביות. אסיפות וסעודות-ערב. סמית, שהיה טייס בחיל-האוויר המלכותי במלחמת-העולם השנייה, מוצג כגיבור-מלחמה בריטי, בשר מבשרם של השמרנים האנגליים.

הפרשן הבריטי, כריסטופר היצ'נס, שהוא המומחה הראשון-במעלה בעולם לענייני רודויה, שבר לאחרונה את המתוס הזה. סמית לא עשה כלום במלחמה, מדוח היצ'נס. חוץ מלנפץ מטוס-קרב יקר מיד עם ההמראה. לאנשי הימין הבריטיים נוח לשכוח את גבורתו של הארדוויק הולדרנס, שוכה במירב העיסורים כטייס בקרב על בריטניה, והגן על ראשי החזית הפטריוטית, ובכללם נות ברודויה, והגן על ראשי החזית הפטריוטית, ובכללם רוברט מוגבה, נגד הרדיפות של סמית ואנשיו. סמית, כותב היצ'נס, ללא שמץ של לשון המעטה בריטית, אינו אלא רוצח, גיזען ובור. אין פלא שהוא גיבורם של השמירים היובל-נאמנים בבריטניה. במלחמת-העולם השנייה נטלו חלק כמה אלפי לבנים רודויים — לא כולם גיזענים — אבל גם 15,153 שחורים זימבבואיים. הנימוקים הפטריוטים של הימין, להגנה על גיזענות, הם, כרגיל, חלולים.

ועידת-לונדון, והרושם העז שעשו מוגבה ואנקומו, השפיעו מאד על דעת-הקהל הבריטית. כמו ביקור אנוור אל-סאדאת בישראל, בנובמבר 1977, שינתה הופעתם האישית בלונדון את הקונסנזוס הלאומי הבריטי. הבריטים מבינים היטב שבלי חזית הפטריוטית אין כל סיכוי להסדר בריקייא ברודויה-זימבבואיה.

הנשיא ז'וסף-פרידריך ז'וסף

ממשלת המשך, לא מחשלת שינוי

זימבבואה:

סוף המיתוסים

המו"מ הנוקשה על עתיד רודויה הפך את כל המשך תתפסם לכוכבים מבוקשים באמצעי התיקורת העולמיים. משקיפים בינלאומיים נדהמו מאישיותם המרשימה של מנהיגי החזית הפטריוטית, רוברט מוגבה וג'וזע

התועמלנים הרשמיים של צרפת משתדלים עתה להביא ליט את התפקיד ההומניטרי של ארצם במיבצע הרחבתו של הקיסר המרכז-אפריקאי, ז'אן באדאל בוקאסה.

משקיפים בינלאומיים מתפקעים ממש מצחוק למשמע ההצהרות המתחסדות של נשיא צרפת, ואלי ז'וסקאר-ד'אסטאן, בפרשה זו. הפיטפוטטים של הנשיא על המסורת הצרפתית של אחווה אנושית מעוררים בחילה. אפילו מבלי להתייחס לשערויית שוחד-היהלומים שקיבל ה' נשיא הצרפתי, ככל הנראה, מבוקאסה, ברור שצרפת הפילה את בוקאסה פשוט כדי לשמור על האינטרסים שלה בקיסרות.

אין ספק שצרפת עשתה זאת כדי לשמור את הסדר החברתי הקיים ולמנוע מהפכה עממית של ממש. נשיא צרפת השש, שמעשיהוועה של הקיסר יגרמו להפכה שמאלית, שתביא לשינויים מיבניים ולפגיעה באינטרסים הצרפתיים בקיסרות המרכז-אפריקאית.

ואמנם, עד להפיכה ממש, עשתה צרפת את הכל כדי לתמוך בקיסר המטורף ובשילטונו. בוקאסה נהנה מסיוע כלכלי ומתמיכה פוליטית צרפתית, שהלכה בדרך כלל לכיסו הפרטי ולשיחוד צמרת הצבא והפקידות הבכירה. אפילו טכס ההכתרה המפורסם של בוקאסה מומן בעצם על-ידי צרפת, ונציגים רשמיים צרפתיים היו השושבינים העיקריים בכל הפולחנים הבונאפטיסטיים שערך הקיסר. הביקורת בעיתונים השמאליים והליברליים לא הרתיעה כלל את ד'אסטאן.

גם רצח התלמידים לא הזיז הרבה לממשלת צרפת. משרד-החוץ הצרפתי ניסה לטשטש את השערוריה, וה' תמיכה בבוקאסה נמשכה חרף גלי-המחאות.

התמיכה הצרפתית סייעה לבוקאסה לטוות רשת מרשימה של קשרים בינלאומיים מגוונים. הוא קיבל נשק מצרפת, עצות מהאלוף (מיל') שמואל ("גורודיש") גונן, סיוע צבאי מזאיר, סיוע טכני וכספי מדרום-אפריקה, מלוב וממערב-גרמניה. אפילו ברית-המועצות קיימה בי באנגי הבירה שגרירות גדולה-ייחוסית, והעניקה מילגות רבות לטודנטים מהקיסרות.

הצדיק מבלז. בחודשים האחרונים התחילה ממשלת צרפת לחשוש שמא בוקאסה קצת מגזים. הוא התחיל לאבד את השליטה בארצו, ומעשי הרצח והוועדה שלו הביאו את באנגי אל סף התקוממות כללית. בחודשים

האחרונים נערכו בקיסרות שביתות רבות והפגנות סטור דנטים סוערות.

נסיונות המישמר הקיסרי לדכא את גילויי ההתנגדות לבוקאסה לא תמיד עלו יפה. לפני כחודשיים נערכו בקיסרות שביתות רבות והפגנות סטודנטים סוערות.

נסיונות המישמר הקיסרי לדכא את גילויי ההתנגדות לבוקאסה לא תמיד עלו יפה. לפני כחודשיים נהרגו 100 חיילי המישמר מחיצים מורעים. בוקאסה איבד גם את תמיכת הצבא, והשתדל להחזיק את חייליו בבסיסים הסגורים.

צרפת חששה מאד מהתמיכה הרבה שזוכה בה המנהיג הגולה, ד"ר אבל גומבה. מנהיג החזית הפטריוטית, הנמצא עתה בקונגו-בראזאויל. בעצה אחת עם מנהיג זאיר, ג'וזף מבוטו, החליט הנשיא ד'אסטאן להעביר את השילטון בצורה מסודרת לנשיא החדש, דויד דאקו.

דאקו אינו בדיוק הצדיק מבלו. הוא כיהן בעבר כנשיא ברפובליקה המרכז-אפריקאית, שירת היטב את הצרפתים ונודע כמנהיג מושחת ואכזר. ד"ר גומבה הפופולארי גורש מהרפובליקה כבר ב-1962 על-ידי הנשיא דאקו עצמו. בשנים האחרונות כיהן דאקו כיועצו של הקיסר בוקאסה, והיה מעורב באורח אישי בכל זוועות המישטר הישן.

עם עלייתו לשילטון נשארה כל ממשלת בוקאסה על כנה. ראש-הממשלה, הנרי מאידו, אפילו הועלה לדרגת סגן-נשיא. משקיפים סבורים שצרפת הזהירה את בוקאסה לפני הפיכה ודאגה שבן-חסותה לא ייפגע אישית מחילופי השילטון.

המשך ההשפעה הצרפתית בבאנגי מבטיח את שליטתה באוצרות האוראניום במדינה הנידחת. בראש הוועדה הצרפתית לאנרגיה גרעינית עומד בן-דודו של הנשיא, ז'אן ז'וסקאר ד'אסטאן. כמו גורודיש, מעוניינת גם צרפת שהממשלה החדשה בבאנגי תהיה ממשלת-משך ולא, חס וחלילה, ממשלת-שינוי.

סין: כריס כריסטופרסון משגע את פקין

הותרו סרטיו של צ'ארלי צ'אפלין. השלב הבא היה גריגורי פק, ועתה הותרה הרצועה לחלוטין. וכריס כריסטופרסון מהווה מוקד להערצה ולחיקוי.

העיתון הצרפתי ליברטיון מספר, שהנערות בסין התחילו לסלסל את שערן, ולהיראות בפומבי עם בחורים בחליפות ובעניבות, ואפילו בגינס. במסיבות בפקין אפשר כבר לרקוד לצלילי מוסיקת-פופ מודרנית וביומון העם, עיתון המיפלגה, הופיע מאמר ארוך שהפליג בשבחה של מוסיקת-הג'אז כביטוי למעמדות המדוכאים.

האיבה לבריית-המועצות יוצרת, בהדרגה, שינוי-ערכים, לפחות בשכבות העירוניות בסין. משקיפים סבורים שקוקה קולה, ומוצרים אמריקאיים אחרים, ייעשו בקרוב לתור פפת-קבע בסין. בינתיים מתבטא שיתוף-הפעולה בין סין וארצות-הברית בעיקר בתמיכה משותפת במרצחי החמר רוח' בקמבודיה, ובפירר שלהם, פול פוט.

מיליוני סינים צובאים על בתי-הקולנוע בפקין ובשאנגחאי, כדי לראות את כריס כריסטופרסון. הסרט שיירה מבשר, אולי, את המהפכה השניה של סין.

בשלושה בתי-קולנוע בבירה הסינית מתחילה הקנת הסרט בשש בוקר ומסתיימת בחצות.

ההפשרה ביחסים בין סין לבין המערב מתחילה לחולל שינויים מפליגים באורח החיים בסין. מאז מפלת "כנופיית הארבעה" נפתחת סין בהדרגה להשפעות תרבותיות אמריקאיות ואירופיות. בחנויות ממשלתיות אפשר להשיג תמונות של כוכבות-קולנוע זוהרות מארצות-הברית ומ' יפאן. כולן, לעת עתה, לבושות בצניעות יחסית, אבל התנוחות וההבעות מבשרות על סממנים מיניים חדשים, החורגים מעבר למחשבותיו העמוקות של היושב-ראש מאו. בבתי-הקולנוע היתה ההפשרה הדרגתית. תחילה

הדוגמנים של פאר קארדן עוברים כרחוב כשאנחי

שינויים בספר האדום